

متن پرسش

با سلام و احترام فراوان جناب استاد طاهرزاده: چشم‌ها را باید شست طور دیگر باید دید: تفسیر بنده از دین و قرآن کریم: بن بست خوددوستی (لیبرالیسم) اخلاق پیامبرانه، اخلاق آزاد (سکولار) (myait.ir) هیچ آدمی نیست که زنده باشد و حداقل یکی از این فکرها: اخلاق یا دین یا مدیریت یا معرفت یا (مرام) را برای مدیریت زندگی خود در نظر نداشته باشد. اخلاق و دین و مدیریت و معرفت همه یک چیز (مرام) هستند ولی به اسم‌های متفاوت در جامعه شناخته شده‌اند. مثلاً اگر بنده اخلاق اینطوری است یعنی دینم اینطوری است یعنی مدیریتم در زندگی اینطوری است یعنی معرفتم و شناختم نسبت به زندگی این را به من دیکته می‌کند. یعنی از درون، ژن‌های من مرا اینطوری هدایت می‌کنند که رفتار کنم. این با دین و اخلاق و مدیریت و معرفت علمی و بیرونی که در کتابها گفته شده و مردم یاد گرفته‌اند فرق می‌کند. این دین و اخلاق و مدیریت و معرفت واقعی و درونی و قلبی من است که در رفتارم ظاهر می‌شود. هدف این مقاله هدف از نگارش این مقاله این است که ثابت کنم: دین یعنی اخلاق و اخلاق یعنی مدیریت و مدیریت یعنی حکومت و حکومت دینی باید بتواند از بد شدن مردم جلوگیری و راههای ظلم مردم به همدیگر را ببندد. حکومت با وضع قوانین مناسب و توصیه‌های اخلاقی که توسط خوبان جامعه به مردم مخصوصاً به کودکان و نوجوانان آموزش داده می‌شود باید بتواند زمینه زندگی خوبی را برای مردم فراهم نماید. حکومت باید طوری کشور را اداره کند که زمینه رشد و تعالی افراد در جامعه بطور مساوی برای همه فراهم شود و زمینه‌های ظلم و تبعیض و بزهکاری را در جامعه بکل از بین ببرد. اینکار بسیار سخت و دشوار است. اینکار فقط از خوبان فرهیخته و باتجربه و شجاع بر می‌آید. مردم تا به اخلاق نودوستی (سوسیالیسم الهی) روی نیاورند و از حکومت شان و مدیریت کشورشان نخواهند که عدالت و خدمات عمومی (سوسیالیسم دولتی) را در کشور اجرا کند و توسعه دهد روی خوشبختی را نخواهند دید. توضیح روشن‌تر و مهندسی اینکه حکومت‌ها مانند دایره‌های بزرگی هستند که انسانها را به عنوان دایره‌های بسیار کوچک در خود جای می‌دهند و آنها مجبورند در این دو نوع دایره رفتار و حرکت و زندگی خود را طوری تنظیم کنند که بهترین زندگی را انجام دهند. دو دایره بزرگ حکومتی عبارتند از: ۱. حکومت خوددوستی (لیبرالیستی) ۲. حکومت نودوستی (سوسیالیستی). مردم اما دایره‌های بسیار کوچکی هستند که در فضای حکومت و دایره بزرگ کشورشان مشغول فعالیت و زندگی هستند. تنها آن دسته از مردم که با اخلاق و رفتار نودوستی در دایره بزرگ حکومت نودوستی کشورشان زندگی کنند خوشبختی و رضایت کامل از زندگی را به راحتی بدست خواهند آورد. اما آن دسته از مردم و دایره‌های کوچک که با

اخلاق و رفتار خوددوستی در دایره بزرگ حکومت خوددوستی (لیبرالیستی) کشورشان زندگی کنند هیچگاه به خوشبختی و رضایت کامل از زندگی نخواهند رسید. زندگی با خوب خوب خواهد شد نی با شرور مملکت با خوب سامان خواهد یافت نی با عنود پیش بسوی اخلاق نوءدوستی و حکومت نوءدوستان.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! هر اندازه به انسانیت انسان‌ها که ذات متصل به حق می‌باشند، نظر کنیم جامعه‌ای سالم خواهیم داشت. اخیراً عرایضی تحت عنوان «آخرین پیامبر و حضور در انسانیت قدسی» <https://lobolmizan.ir/special-post/1556> شده است، خوب است به آن بحث رجوع فرمایید. موفق باشید